

[Socialministeren.]

udsendes i forbindelse med vedtagelsen af lovforslaget om ændrede tilskudsregler for daginstitutioner.

Jeg forstår nu, da spørgsmålet igen rejses her af hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg har været for optimistisk; derfor vil jeg drage omsorg for, at sagen af socialministeriet straks tages op ved direkte henvendelse til børne- og ungdomsværnet i Århus.

Bernhard Baunsgaard: Jeg takker ministeren for svaret. Som det lå i ministerens svar, har børne- og ungdomsværnet ved sin socialdemokratiske formand meddelt, at man ikke agter at følge det, som er den almindelige fortolkning af cirkulæret alle andre steder i landet.

Det rejser det meget interessante problem, hvordan vi egentlig kan sikre os, at man ude i landet følger det, som vi her i folketinget mener med vor lovgivning, men det må jo tages op en anden gang.

Men der er i denne forbindelse et spørgsmål, som jeg gerne vil have lov at stille ministeren. Der er nogle studerende, der har henvendt sig til mig og spurgt: kan man få penge tilbage for februar måned? Ministeren meddelte jo i januar, at den fremgangsmåde, som man fulgte i Århus, ikke var rigtig, og spørgsmålet er da: kan de få deres penge tilbage?

Socialministeren (Nathalie Lind): For afgørelser af denne karakter, som altså er truffet af et børne- og ungdomsværn, findes der i loven om børne- og ungdomsforsorg fastsat bestemmelser om ankerregler, og der er en ankefrist på 1 måned for sagernes indbringelse for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg.

Såfremt en afgørelse truffet af et børne- og ungdomsværn indbringes for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg med det resultat, at den bliver underkendt, så må det følge af almindelige forvaltningsretlige regler, at den ændrede afgørelse har tilbagevirkende kraft i den konkrete klagesag. Hvis det derimod drejer sig om tilfælde, hvor man ikke har benyttet den almindelige klageadgang inden for den fastsatte tidsfrist, er forholdet det, at en ændret praksis ikke vil have tilbagevirkende kraft, men kun få virkning for fremtiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Larsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren redegøre for baggrunden for en række dispositioner i Kastrup lufthavn, der synes at forberede et ikke godkendt projekt for en ny landingsbane?“

Skriftlig begrundelse:

Der er på det seneste foretaget visse dispositioner med hensyn til arealer og bygninger samt påbegyndt visse teknisk forberedende arbejder, der sandsynliggør, at Københavns lufthavn forbereder anlægget af en parallelbane til bane 12-30 i Kastrup lufthavn.

Arne Larsen: Trafikministeren er ikke uvidende om, hvilken uro og ængstelse der er blandt tusinder af borgere på Amager som følge af visse planer om at fortsætte udbygningen af Kastrup lufthavn eventuelt med en ny parallelbane til bane 12-30, den landingsbane, som i støjmæssig henseende er den mest generende for store beboelsesområder.

Trafikministeren ved også, at der er sat et stort spørgsmålstegn ved en yderligere udbygning af Kastrup ud fra samfundsøkonomiske betragtninger. Skal der investeres milliardbeløb i Kastrup, eller skal vi hurtigst muligt påbegynde anlægget af Saltholm lufthavn? Dette spørgsmål overvejes politisk i denne tid, og det er jo en kendsgerning, at der ikke er givet nogen form for bevilling til endnu et ikke godkendt projekt med anlæg af en ny bane 12-30. Alligevel har jeg den bestemte opfattelse, at statens luftfartsvæsen målbevidst arbejder med sådanne planer. Dette begrundes jeg med følgende kendsgerninger:

For det første: alle arealer i Kastrup Syd er for længst disponeret efter anlæg af en ny bane 12-30.

For det andet: en af statens luftfartsvæsens egne hangarbygninger står over for nedrivning, en ny til erstatning for denne er allerede opført i passende afstand fra en eventuelt kommende ny parallelbane.

For det tredje: opfyldningen i Drogden er så småt kommet i gang i den nye banes længderetning.